

Vídeňský večer na Větruši nás osvěžil

Obrazy malované na kůži představil vedle hudby klasiků výtvarník **Jan Brabenc z Vídně**

LADA PROKŮPKOVÁ

Ústí nad Labem – Vídeňský večer ve znamení valčíku? To zajisté, ale až na samý konec programu jako symbolická tečka za krásným zážitkem.

Ti, kdož ten čtvrteční večer přišli do hudebního sálu zámečku na Větruši, mohli mít dojem, že se ocitli na vernisáži obrazů. A to obrazů malovaných na kůži. Svou tvorbu zde představil Jan Brabenc, umělec žijící střídavě ve Vídni a v Praze. Ukázka tvorby tohoto malíře náležitě zapadla do hudebního projektu Michala Maška, vynikajícího a osobitého ústeckého umělce. Je totiž nejen mistrem klavíru, ale též iniciátorem a pořadatelem Hudebních setkání.

Slavnostní večer začal hudební lahůdkou Franze Schuberta, která naladila diváky na další hudební skvost. Hlavní nosnou skladbou večera byla Beethovenova sonáta Bouře v noblesním a dokonalem provedení Michala Maška. Těžko se vyjadřují pocity, ale byla to bouře emocí, citových pohnutí, která otevírá srdce.

Ne vždy dokonale zvládnutá skladba je přesvědčivá, upřímná, ale Michal Mašek má ten dar, že dokáže přenést

KLAVÍRISTA MICHAL MAŠEK hrál i Beethovena. Foto: Miroslav Solář

na posluchače své naprosté odevzdání se. Je to úžasná energie. Nejlépe to vyjádřil pozvaný host večera, výtvarník a spisovatel Jan Brabenc, který řekl po skončení produkce: „Mám pocit, jako když vidím sochaře, který

s dlátem v ruce tvoří své dílo, a ten výsledek věru stojí za to. Jako by tu sám Beethoven byl s námi... nejen interpret, ale i autor.“ A obrazy z ateliéru Jana Brabence, plné neklidu, dokonale podtrhly tu doznívající hudební bouři.

Během večera dostal příležitost také mladičký interpret, student teplické konzervatoře, Daniel Pelikán. Jeho houslový přednes okouzil v Sukově Písní lásky i v dalších hudebních ukázkách spolu s klavírem Michala Maška.

Jan Brabenc v doprovodném slově dal nahlédnout do zákulisí své tvorby. Prozradil, jak se s kůží pracuje, jak vzniká výsledné dílo. Jak se kůže musí napřed naformátovat, nakreslit obrázek tužkou, vyřýt nožem, vyžehlit, vybrousit a pomalovat. A také záramovat, pokud možno do rámu potaženého kůží, ale velejmenou. Nejdůležitější je samozřejmě nápad, myšlenka.

Na první pohled obrazy hýří pastelovými barvami, převládá červená a oranžová, z témat hlavně biblické příběhy. Jak se mi svěřila má kolegyně Marie Hajská, chtěla by mít jeho obraz Byl jsem váš strom, teď jsem váš kříž. Příznám se, i já sama si v duchu tento obraz označila jako číslo jedna.

„Večer byl úžasný. Ono propojení hudby a výtvarného umění má něco do sebe, Michal Mašek vždy příjemně překvapí. Těším se na další jeho Hudební setkání,“ dodala Marie Hajská. A já se těším sní.